

DZIENNIK

URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 500 Mk.

Całoroczna prenumerata 12.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 300 Mk., za całą szpalte 15.000 Mk., za stronę 30.000 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 400 Mk. od osoby i wiersza. Należności za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego.

I. Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

II. Okólniki Województwa do Starostw od 56—68.

Wydział Prezydjalny: 56. Bliższe określenie miejscowości o jednakowych nazwach. — 57. W sprawie przymusu ubezpieczenia od ognia na podstawie ustawy z dnia 23. czerwca 1921, Dz. U. P. Nr. 64, poz. 395. — 58. W sprawie przesyłania Władzom czeskosłowackim biuletynów o zaraźliwych chorobach zwierzęcych. — 59. Podwyższenie należności za paszporty zagraniczne. — 60. Sztuka żargonowa „Jankele” — zakaz wystawiania na scenie.

Wydział Administracyjny: 61. Przeznaczenie grzywn administracyjnych. — 52. Olejnik Marcin — poszukiwanie.

Wydział Budżetowo-gospodarczy: 63. Zaliczenie w rachunkach kosztów przejazdu ulgowych kolejami państwowymi. — 64. Wymiar kosztów przesiedlenia. — 65. Koszta podróży urzędników odwołanych z urlopu.

Wydział zdrowia publicznego: 66. Przyjmowanie chorych do zakładu dla umysłowo chorych w Kulparkowie

Wydział Rolnictwa i Weterynarii: 67. Zakładanie zagonków dla dzieci.

Wydział Pracy i Opieki Społecznej: 68. Informacje dla emigrantów.

III. Ruch służbowy.

IV. Komunikaty i obwieszczenia.

I.

Dział Urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Monitorze Polskim, mających moc na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 13. z dnia 9. lutego 1923.

Poz. 81. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25. stycznia 1923 r. w przedmiocie zniesienia sekwestru ropy i przetworów naftowych.

Poz. 84. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25. stycznia 1923 r. w przedmiocie ustalenia wynagrodzenia członków Komitetu Dyrekcyjnego Pocztowej Kasy Oszczędności.

Poz. 85. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 20. stycznia 1923 roku celem wykonania ustawy z dnia 21. września 1922 r. w przedmiocie uchylecia podatków (opłat) od przyrostu wartości, oraz o pobieraniu przez ciała samorządne opłat od umów o przejście własności i nieruchomości.

Poz. 87. Rozporządzenie ministra Skarbu z dnia 24. stycznia 1923 r. w przedmiocie blankietów wekslowych.

Poz. 89. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu z dnia 25. stycznia 1923 r. w przedmiocie zmiany wysokości mnożników celnych normalnego i niżonego.

Poz. 90. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 31. stycznia 1923 r. o podwyższeniu taksy komiśowego, pobieranego przez Agencje celne Polskich Kolei Państwowych.

Nr. 14. z dnia 15. lutego 1923.

Poz. 91. Ustawa z dnia 31. stycznia 1923 r. zmieniająca artykuł 1. 7 i 11 ustawy z dnia 4. kwietnia 1922 r. o obowiązkach Zarządów gminy miejskiej dostarczenia pomieszczeń.

Poz. 98. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 1. lutego 1923 r. w sprawie uzupełnienia przepisów o kolejności przyjmowania ładunków, nadawanych do wysyłania oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Poz. 94. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3. lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Poz. 95. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3. lutego 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Poz. 97. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 7. lutego 1923 r. w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na śpiączkę epidemiczną (encephalitis lethargica).

Poz. 97. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6. lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 7. grudnia 1921 r., o wydawaniu pozwoleń na ustawianie, przenoszenia i używanie kotłów parowych.

Poz. 98. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7. lutego 1923 r. w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań o dochodzie z artykułu 50 ustawy z dnia 16. lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Poz. 99. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9. lutego 1923 r. w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwienia w Urzędach celnych zleceń przyjętych od stron.

Nr. 15. z dnia 20. lutego 1923.

Poz. 100. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1. lutego 1923 r. w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.

Poz. 101. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1. lutego 1923 r. w sprawie podwyższenia djet należnych funkcjonarjuszom państwowym w razie podróży służbowych do Niemiec, W. M. Gdańsk i na Górny Śląsk.

Poz. 103. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5. lutego 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych.

Nr. 16. z dnia 20. lutego 1923.

Poz. 104. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14. lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłaty za wypełnione karty statystyczne, dotyczące ruchu naturalnego ludności.

Poz. 107. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12. lutego 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności Urzędów miar.

W Monitorze Polskim.

Nr. 33 z dnia 10. lutego 1923

Poz. 35. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1. lutego 1923 r. w przedmiocie ustanowienia Rady Towaroznawczej do spraw celnych

Nr 34. z dnia 12. lutego 1923.

Poz. 36. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10. lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z roku 1922.

Nr. 40. z dnia 19. lutego 1923.

Poz. 38. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17. lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z roku 1922

Poz. 40. Obwieszczenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1. lutego 1923 r. dotyczące podwyższenia taks leczenia w szpitalach publicznych w Małopolsce.

Nr. 41. z dnia 20. lutego 1923.

Poz. 40. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 3. lutego 1923 r. w sprawie zmiany cen monopolowych za krajowe liście tytoniowe ze zbioru roku 1922

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

56.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów.
Departament II.

O d p i s.

Nasza L. dz. 2974/IV.

Warszawa, 9. grudnia 1922.

Przedmiot: Bliższe określenie miejscowości o jednokowych nazwach.

Do Prezydium Rady Ministrów w Warszawie.

Na wyrażone pismem z dnia 12 listopada 1922, Nr. 20.0004/22 życzenie wydania zarządzenia, aby w korespondencjach urzędowych — celem odróżnienia nazw miejscowości o jednakowym brzmieniu dodawano w adresach nazwy Województwa, w którym się dana miejscowość znajduje, oznajmia Ministerstwo Poczt i Telegrafów, co następuje:

Zasadniczo tak przy przesyłaniu korespondencji krajowej, jak i zagranicznej, głównym warunkiem należytego skierowania przesyłki do miejsca przeznaczenia jest dokładne wyszczególnienie w adresie w pierwszym przypadku pocztowego urzędu oddawczego, według ustalonej przez Zarząd pocztowy nomenklatury.

Dodawanie w adresie przesyłki nazwy Województwa nie osiąga spodziewanego celu, jeśli pocztowy urząd oddawczy nie jest według nomenklatury podany, gdyż nawet na obszarze jednego i tego samego Województwa istnieją miejscowości o jednakowym lub podobnym brzmieniu n. p. Nowe Miasto, pow. Rawa Maz. i Nowe Miasto, pow. Płońsk w Woj. Warszawskim, Siedliska, pow. Przemysł, Woj. Lwowski i Siedliska pow. Rawa Ruska w Woj. również Lwowskim i w. i. Nazwy urzędów pocztowych w tych miejscowościach odróżniono dodatkiem a mianowicie:

Nowe Miasto, pow. Rawa Maz. nazwa urzędu pocztowego brzmi: Nowe Miasto nad Pilicą.

Nowe Miasto, pow. Płońsk ustalona nazwa urzędu pocztowego: Nowe Miasto koło Płońska.

Siedliska, pow. Przemyśl nazwa urzędu pocztowego: Siedliska koło Przemyśla.

Siedliska, pow. Rawa Ruska nazwa urzędu pocztowego: Siedliska koło Rawy Ruskiej.

Ponadto jak doświadczenie uczy, wypisywanie na adresie zbytecznych szczegółów utrudnia znacznie odczytywanie adresu urzędnikom pocztowym i powoduje opóźnienie i mylne skierowanie korespondencji.

Aby zapobiec mylnemu skierowywaniu przesyłek pocztowych do miejscowości o jednakowych lub podobnie brzmiących nazwach Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych ustaliło dla urzędów pocztowych w takich miejscowościach bliższe określenia, odróżniające te urzędy od innych o podobnej lub jednakowej nazwie a następnie wydało drukiem dla użytku władz i urzędów państwowych oraz publiczności, spis wszystkich urzędów i agencji pocztowych, istniejących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dokładnem oznaczeniem nazwy urzędów i agencji.

W spisie tym na str. 141 umieszczono nadto wykaz alfabetyczny jednakowych lub podobnie brzmiących nazw urzędów i agencji pocztowych z bliższymi określeniami. Spis ten rozesłano bezpłatnie po 1 egzemplarzu do władz centralnych z prośbą o nadesłanie zamówienia dla podwładnych urzędów potrzebnej ilości tego podręcznika, po cenie 1.500 Marek za 1 egzempl.

Władze i urzędy państwowe powinny więc we własnym interesie zaznajomić się z urzędowo ustalonymi nazwami instytucji pocztowych i telegraficznych—co umożliwi im wspomniany spis urzędowy i periodycznie do niego wydawane uzupełniające dodatki.

Władze i urzędy państwowe jednak, mimo ogłoszenia nomenklatury urzędowej nie stosują się do niej, lecz wypisują w adresach powiaty, Województwa, Starostwa, ziemie i rozmaite inne zbędne dodatki, tylko nie właściwą nazwę urzędu pocztowego oddawczego, co właśnie powoduje mylne kierowanie korespondencji.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wydało we własnym zakresie podległym mu władzom i urzędem pocztowym zarządzenie, aby w adresie wypisywały tylko właściwą nazwę urzędu pocztowego oddawczego, przez co unika się opóźnienia i mylnego kierowania korespondencji i zwraca się z prośbą do Prezydjum

Rady Ministrów o wydanie okólnika tej treści, aby wszystkie instytucje państwowe przy adresowaniu pism urzędowych przede wszystkim wypisywały właściwą nazwę urzędu pocztowego oddawczego względnie agencji pocztowej oddawczej i to w przypadku pierwszym, wedle ustalonej nomenklatury pocztowej.

Pod tą nazwą może być dodana nazwa odpowiedniego Województwa.

Wspomniany spis urzędów wydany w 10.000 egzemplarzach został przeważnie przez instytucje i osoby prywatne rozkupiony, na składzie pozostaje 2 000 egzemplarzy. Egzemplarze te można nabyć w Ministerstwie Poczt i Telegrafów względnie w Dyrekcjach i urzędach pocztowych.

Taki spis urzędów Ministerstwa Poczt i Telegrafów przesłało pismem z dnia 29. listopada 1922, L. 3116 do użytku Prezydjum Rady Ministrów.

Za Kierownika Ministerstwa
DOBROWOLSKI
Podsekretarz Stanu.

Prezydjum Rady Ministrów.

Nr. 22758/22.

Warszawa, dnia 19. stycznia 1923.

Przedmiot: Bliższe określenie miejscowości o jednakowych nazwach.

Okólnik Nr. 10.

Do Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Głównego Urzędu Likwidacyjnego i Głównego Urzędu Ziemiańskiego w Warszawie.

Z uwagi na wyjaśnienia, zawarte w załączonym w odpisie piśmie Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 13. grudnia 1922, L. 2974/IV. Prezydjum Rady Ministrów, uzupełniając okólnik Nr. 103 z dnia 12 listopada 1922, L. 20.004/22 w powyższej sprawie — prosi o wydanie zarządzenia, aby w adresie pism urzędowych przede wszystkim wypisywano właściwą nazwę urzędu pocztowego wedle ustalonej nomenklatury pocztowej i to w przypadku pierwszym.

Pod tą nazwą może być dodana nazwa odpowiedniego Województwa.

Za Prezesa Rady Ministrów
STUŹIŃSKI
Podsekretarz Stanu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.
Nr. A. O. 309.

Warszawa, dnia 29. stycznia 1923.

W sprawie bliższego określenia w pismach urzędowych miejscowości o jednakowych nazwach.

Wszystkim PP. Wojewodom, P. Delegatowi Rządu w Wilnie, oraz P. Komisarzowi Rządu na m. stoł. Warszawę i Tymczasowemu Wydział. Samorządowemu w Lwowie.

Udziela się do wiadomości w ślad okólnikowego pisma Nr. A. O. 3627/22.

Za Ministra
OLPIŃSKI
Podsekretarz Stanu.

L. 1386/pr.

Stanisławów, dnia 19. lutego 1923.

W sprawie bliższego określenia w pismach urzędowych miejscowości o jednakowych nazwach.

Do wszystkich Panów Starostów.

Udzielam w ślad mego okólnika z dnia 30. listopada 1922, L. 11229/pr. do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Wojewoda: **JURYSTOWSKI**.

57.

L. 1420/pr.

Stanisławów, dnia 20. lutego 1923.

W sprawie przymusu ubezpieczenia od ognia na podstawie ust. z d. 23/6 1921 Dz. U. R. P. Nr. 64. Poz. 395.

Do wszystkich Panów Starostów.

Powołując się na postanowienia ustawy z dnia 23. czerwca 1921 o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 395) oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27. maja 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 423) a w szczególności punkt 4. tego rozporządzenia w przedmiocie częściowego wykonania powołanej na wstępie ustawy, zawiadamiam Panów Starostów, że Lwowski Oddział Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, Referat dla Wojew. Stanisławowskiego z siedzibą w Stanisławowie, ul. Sapieżyńska L. 29

przystępuje do czynności rejestracji budowli na terenie tut. Województwa.

Do współdziałania przy sporządzaniu wykazów nieruchomości podlegających przymusowi ubezpieczenia od ognia obowiązane są w myśl art. 35. wspomnianej ustawy sejmowej Zwierzchności gminne a terminowe wykazanie czynności rejestracyjnych jest pożądaną ze względu na bliskie zaprowadzenie przymusu ubezpieczeniowego, tak bardzo potrzebnego dla zabezpieczenia ludności od skutków klęsk pożarów. Niskie opłaty taryfowe, stosowane przez Polską Dyrekcję Ubezpieczeń Wzajemnych, jej samorządowy i społeczny charakter, oparty na jawności działania, wreszcie bezpośredni współdział gmin w czynnościach Instytucji, zapewnia Zakładowi odpowiednie zaufanie.

Polecam Panom Starostom, aby zawiadomili wszystkich Naczelników gmin swego powiatu o mającej dokonać się rejestracji budowli i wezwali ich do współdziałania z organami Instytucji przy czynnościach rejestracyjnych, przyczem zwrócić należy im uwagę, że w sprawach dotyczących rejestracji, Urzędy gminne mają się zwracać po informacje wprost do Oddziału Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych (Referat dla Województwa Stanisławowskiego) w Stanisławowie, ul. Sapieżyńska L. 29.

Będzie również rzeczą PP. Starostów—organom P. D. U. W. udzielić swej jak najdalej idącej pomocy i poparcia.

Wojewoda: **JURYSTOWSKI**.

58.

L. 1489/pr.

Stanisławów, dnia 16. lutego 1923.

W sprawie przesyłania władzom czeskosłowackim biuletynów o zaraźliwych chorobach zwierzęcych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Rolnictwa i D. P. reskryptem z dnia 3. lutego 1923, Nr. 256-I.-W., zarządziło przesyłanie władzom czeskosłowackim biuletynów o panujących zaraźliwych chorobach zwierzęcych na obszarze Województwa, przypomniało, że w myśl zasad, powziętych na międzynarodowej konferencji w Wiedniu w styczniu 1921, winna władza administracyjna powiatu pogranicznego (Starostwo) — o pojawieniu się księgosuszu w powiecie, bezwzględnie zawiadomić bezpośrednio w drodze telegraficznej władzę administracyjną powiatową sąsiedniego państwa.

Zawiadomienie to może jednak nastąpić dopiero po urzędowym stwierdzeniu za-razy.

Zawiadamiając o tem, w ślad za okólnikiem z 11. listopada 1922, L. 7262/VII. w sprawie niedopuszczalności bezpośredniego wzajemnego porozumiewania się granicznych państwowych lekarzy weterynaryjnych w sprawach chorób zwierzęcych, zwracam uwagę Pana Starosty na ostatni ustęp okólnika z 10. listopada 1922, L. 7601 VII, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Nr. 25. z 1. grudnia 1922, poz. 534., według którego mają lekarze weterynaryjni w wypadkach sprawdzenia podejrzenia księgosuszu zarządzić na razie izolację podejrzonej zagrody i zawiadomić o tem telegraficznie Wojewódzkiego inspektora weterynaryjnego.

Wojewoda: w z. SCHWARZ.

59.

L. 1534/pr.

Stanisławów, dnia 16. lutego 1923

Podwyższenie należności
za paszporty zagraniczne.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 8. lutego 1923. Nr. B. B. 2859 zmieniając rozporządzenia z dnia 25. listopada 1921. roku i z dnia 2. maja 1922 r. w sprawie przepisów dotyczących wydania paszportów zagranicznych i wiz (Monitor Polski z r. 1921. Nr. 275. i z r. 1922. Nr. 108.), zarządziło co następuje:

1. Opłatę za paszport zagraniczny, ustaloną w §. 1. rozporządzenia z dnia 25. listopada 1921 r. podwyższa się do Marek 30.000.
2. Opłatę za wize, ustaloną §. 2. rozporządzenia z dnia 25. listopada 1921 r. podwyższa się do Marek 10.000.
3. Opłatę za paszport zagraniczny, t. zw. „wielokrotny“ ustaloną rozporządzeniem z dnia 2. maja 1922 r. podwyższa się do Marek 75.000.
4. Opłatę za książeczkę paszportową podwyższa się do Marek 1.000,
5. Powyższe rozporządzenie obowiązuje od dnia 15. lutego 1923.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę: KOCHAŃSKI.

60.

L. 1705/pr.

Stanisławów, dnia 19. lutego 1923.

Sztuka żargonowa „Jankele“
zakaz wystawiania na scenie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13. lutego 1923 L. B. C. 1261/23 zawiadamiam, że sztuka żargonowa (operetka) w 3-ch aktach p. t. „Jankele“ autora M. Ł., jako należąca do kategorii utworów, które szerzą nienawiść religijno-narodowościową i kwalifikują się do ingerencji sądowej („Pogwałcenie przepisów ochraniających religię“ §. 73. „Rozruh“ §. 129 i nadto „Pogwałcenie przepisów nadzoru nad moralnością publiczną“ §. 280 Ustawy karnej) nie została przez Wydział prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zaaprobowana do wystawiania. Z ogłoszeń w pismach żydowskich widać, że sztuka ta grywana jest dotąd po różnych scenach żargonowych. Wobec tego zarządzam wycofania jej z repertuaru teatrów, gdzie obecnie jest ona wystawiana i na przyszłość wystawiania jej zabraniam.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

61.

L. 429/IIc.

Stanisławów, dnia 14. lutego 1923.

Przeznaczenie grzywien
administracyjnych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ze sprawozdań przedłożonych mi wskutek tut. okólnika z dnia 19. września 1922. L. 6094/IIc. powziąłem, że w wielu powiatach manipulacja pieniędzmi uzyskanymi z grzywien administracyjnych nie jest właściwą ani zgodną z przepisami prawnymi.

Niektóre Wydziały powiatowe lokują przekazywane im sumy na książeczkach Kasy Oszczędności zapominając, że w ten sposób krzywdzą fundusz ubogich wobec ciągłej dewaluacji pieniądza, inne obracają je niewłaściwie na różne aczkolwiek humanitarne cele.

Otóż przypominam Panom Starostom i polecam zwrócić uwagę tamt. Wydziału powiatowego, że w tym względzie obowiązuje ciągle jeszcze dekret Kancelarii Nadwornej z 6. marca 1840 L. 4069 dotąd niezniesiony, według którego grzywny nałożone za przekroczenia policyjne, o ile w poszczególnych wypadkach przepisy prawne inaczej nie postanawiają mają przypaść fun-

duszowi ubogich miejscowych gminy w której popełniono przekroczenie.

Dla uproszczenia manipulacji należy ściągnięte grzywny wprost przekazać Wydziałowi powiatowemu za potwierdzeniem odbioru.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

62.

L. 1058/II c.

Stanisławów, dnia 20. lutego 1923

Olejnik Marcin, poszukiwanie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na początku roku 1921. wyjechał do Małopolski za pracą maszynista Marcin Olejnik z Koźmina, urodzony dnia 17. października 1888 r w Głóskach powiat Pleszew, pozostawiwszy tutaj żonę i troje małych dzieci bez utrzymania

Olejnik przebywał w końcu roku 1922. w Borysławiu, poczem znów jego ślad zaginął, tak, że dotychczasowy poszukiwania zostały bez pozytywnego wyniku.

Ponieważ Olejnik nie stara się o utrzymanie swej rodziny, przezco ta stała się ciężarem dla miasta, a według doszłych nas wiadomości zamierza Olejnik poraz drugi się ożenić, przeto wskutek pisma Wojewody Poznańskiego z dnia 31. stycznia 1923. L. dz. 1069/23 II. A. polecam zarządzić poszukiwania celem stwierdzenia obecnego miejsca pobytu Olejnika.

O wyniku dodatnim poszukiwań należy donieść do 4 tygodni, negatywnych relacji nie należy przedkładać.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY

63.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Odpis.

Nr. Pr. B. 7877.

Warszawa 13. grudnia 1922.

Zaliczenie w rachunkach kosztów przejazdów ulgowych kolejami państwowymi.

Okólnik Nr. 164.

Do wszystkich PP. Wojewodów P. Delegata Rządu w Wilnie oraz P. Komisarza Rządu na miasto St. Warszawę.

Ministerstwo Skarbu z dnia 4 listopada r. b. L. 2873/DP. na mocy art. 15-go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5/VIII. 1920 r.) Dz. Ust. Nr. p. 507

wyjaśniło, że przepisy art. 5-go powołanego rozporządzenia w sprawie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych oraz par. 5-go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10. maja 1922 r. w sprawie zmian przepisów o djetach i kosztach podróży (Dz. Ustawy Rz P. Nr. 41 poz. 347.) stanowiące, że koszty podróży obejmują ceny biletów jazdy koleją i że o ile urzędnik korzystał ze zniżek, przewidzianych w przepisach o przejazdach ulgowych pracowników państwowych kolejami żelaznymi to należy mu się wzrot opłat zniżkowych, należy rozumieć w ten sposób, że funkcjonarjuszom państwowym, posiadającym legitymacje służbowe, uprawniające do zniżek na kolejach państwowych, należy przy likwidowaniu kosztów podróży zwracać cenę opłaty zniżkowej biletu jazdy.

Powyższe podaję do wiadomości i zastosowania się.

Za Ministra: K. LENC.

Województwo Stanisławowskie.

L. 17/IV a.

Stanisławów 9 stycznia 1923

Wszystkim Panom Starostom, Naczelnikom Wydziałów i P. Kierownikowi Kancelarii Głównej Województwa.

Udzielam do wiadomości i zakomunikowania podległemu personalowi.

Za Wojewodę: Dr. HUGO SCHWARZ.

64.

L. 57/IV.

Stanisławów, dnia 12. lutego 1923.

Wymiar kosztów przesiedlenia.

Do Panów Naczelników Wydziałów Województwa P. Kierownika Kancelarii Głównej Województwa, tudzież wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, że za podstawę do określenia wysokości kosztów przesiedlenia w myśl § 10 (Ustęp ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10. maja 1922 Dz. Ustawy Nr. 41 poz. 347) należy przyjmować pobory przypadające przesiedlonemu za miesiąc, w którym dokonał przesiedlenia.

O tem zawiadamiam wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw wewnętrznych z 20. stycznia 1923 Nr. Pr. B. 131.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

65.

L. 549/IV.

Stanisławów, dnia 12. lutego 1923.

Koszta podróży urzędników odwołanych z urlopu.

Do Panów Naczelników Wydziałów Województwa, P. Kierownika Kancelarii Głównej Województwa i wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 10. stycznia 1923 r. L. 2728/D. P. Wydz. Adm. wyjaśniło, co następuje:

Art. 37 ustawy z dnia 17. lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. Nr. 21, poz. 164) zastrzega urzędnikowi odwołanemu z urlopu zwrot kosztów podróży według norm ustalonych dla podróży służbowych.

Koszta podróży obejmują po myśli § 8 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10. maja 1922 r. Dz. Ust. Nr. 41, poz. 347 cena biletów jazdy koleją, wydatki na dorożki, tragarzy i przewóz bagażu.

Z uwagi na powyższe stwierdza się, że urzędnikowi odwołanemu z urlopu nie przysługują djety służbowe. O powyższem zawiadamiam wskutek reskryptu Spraw Wewnętrznych z 19. stycznia 1923 Nr. Pr. B. 257.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

66.

L. 759/VI.

Stanisławów, dnia 10. lutego 1923.

Przyjmowanie chorych do zakładu dla umysłowo chorych w Kulparkowie.

Do wszystkich Starostw.

Wskutek bardzo wielkiego przepełnienia Państwowego zakładu dla umysłowo chorych w Kulparkowie, Zakład powyższy zmuszony jest ograniczyć ile możliwości przyjmowanie chorych, ponieważ w myśl przepisów wydanych przez b. Wydział Krajowy Galicyjski dnia 5. listopada 1907 pod L. 10902 i dotychczas obowiązujących w instrukcji o ściąganiu kosztów leczenia w § 12 wyłączone jest przyjmowanie do Zakładu chorych, dla których nie przedłożono świadectwa przynależności, przeto Zakład zmuszony jest trzymać się ściśle tego przepisu i nadal nie będzie przyjmować takiego chorego, który nie będzie miał legalnego świadectwa przynależności t. j. wydanego przez tą gminę, do której chory przynależy.

Poleca się przeto Starostwu zawiadomić wszystkie gminy, aby nie przysyłały do Zakładu chorych w Kulparkowie bez legalnych świadectw przynależności i nie narażały ich rodzin na znaczne koszty podróży przez ich nieprzyjęcie do Zakładu i konieczność powrotu do miejsca zamieszkania.

W myśl obowiązujących przepisów można tylko w bardzo nagłych i nie cierpiących zwłoki wypadkach przysyłać tam chorych wprost z przepisnymi dokumentami, w regule zaś należy zawsze najpierw przesłać Dyrektorowi niezbędne do przyjęcia dokumenty a mianowicie: legalne świadectwo przynależności tudzież świadectwo lekarskie z dokładnym opisem choroby i stwierdzeniem przez lekarza powiatowego konieczności przyjęcia i dopiero po otrzymaniu odpowiedzi, że chory zostanie przyjęty, przywieść do Zakładu.

Za wojewodę: Dr. GOŁĘBIEWSKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

67.

L. 1267/VIIb.

Stanisławów, dnia 23. lutego 1923

Zakładanie zagonków dla dzieci.

Okólnik Nr. 17.

Do wszystkich Panów Starostów.

1-szy Wszechpolski Zjazd Ogrodniczy w Warszawie we wrześniu 1922 roku uchwalił wniosek o następującem brzmieniu:

„Pierwszy Zjazd Ogrodników Polskich uznaje niezwykłą doniosłość wychowawczą zagonów dla dzieci i przedstawia Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oraz Ministerstwu Zdrowia wnioski, ażeby poczyniono odpowiednie przygotowania celem zakładania na koszt Państwa i Samorządów miejskich większych zagonków w miastach na gruntach państwowych, miejskich i pustych placach we władaniu prywatnem“.

Podając do wiadomości P. Starosty powyższą uchwałę, polecam równocześnie zalecić Radom powiatowym i Zarządom miejskim rozważenie powyższego wniosku i omówienia — warunków zrealizowania go w granicach możliwości

Ze swej strony podkreślam po za bezpośrednią korzyścią, uzyskiwaną przez dzieci uprawiające zagonki z warzywami i ich rodziny, ogromną wartość wychowawczą tego rodzaju zagonków, które wyrabiają

u dzieci samodzielność, wiarę we własne siły, poszanowanie dla pracy innych, w szczególności dla prac instytucji samorządowych przy zadrzewianiu miast, obsadzaniu dróg drzewami i t. .

Towarzystwo Ogrodnicze Warszawskie rozwija tego rodzaju działalność od szeregu lat, organizując na pustych placach Warszawy zagonki dla dzieci szkół powszechnych, ludności robotniczej i dla inteligencji. Szczególniej te zagonki dają dobre wyniki, w organizowaniu i prowadzeniu których biorą czynny udział Kierownicy szkół, wnosząc w tę akcję pierwiastek pracy obywatelskiej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

68.

L. 1486/IX. Stanisławów, dnia 23. lutego 1923.
Informacje dla emigrantów.

Do wszystkich Pan w Starostów.

Urząd Emigracyjny, przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej zorganizował z dniem 1. lutego 1923 nowy dział poświęcony wyłącznie informacjom udzielanym emigrantom, udającym się na obczyznę, oraz Polakom, powracającym z obczyzny.

Informacje, udzielane emigrantom, udającym się na obczyznę będą jak dotychczas dotyczyły warunków podróży, cen przejazdu, przepisów emigracyjnych, obowiązujących w państwach obcych, stosunków gospodarczych ustaw kolonizacyjnych i t. p.

Informacje udzielane reemigrantom, powracającym czy to z Ameryki, czy też z krajów zagranicznych europejskich, zmierzają będą do ochrony ich przed stawianiem fałszywych kroków i wyzyskiem ze strony spekulantów. Będą to wskazówki ułatwiające orjentowanie się w pierwszej chwili zwłaszcza tym, którzy przez szereg lat przebywali na obczyźnie wskutek czego brak im znajomości stosunków krajowych. Przedmiotem tych informacji będą ogólne porady jak szukać pracy w danym zawodzie, dokąd zwrócić się należy przy nabywaniu gospodarstw rolnych, gdzie są korzystne widoki dla drobnych przedsiębiorstw i rzemieślników i t. d.

Wszystkie te informacje oparte będą wyłącznie na źródłach urzędowych lub półurzędowych i udzielane zgłaszającym się w drodze ustnej i pisemnej. Prócz tego Urząd będzie wadał specjalne broszury i komunikaty, poświęcone odnosnym sprawom.

Zawiadamiając o tem poleca się Starostwu treść powyższego podać do publicznej wiadomości a przy

sposobności kierować do powyższego urzędu, względnie do nowo utworzonego w Stanisławowie Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy celem udzielania niezbędnych informacji emigrantów polskich, udających się na obczyznę, z drugiej zaś strony nadsyłać temu urzędowi tych wszystkich informacji, ważnych dla re-emigrantów, które mogą im być pomocne przy spełnianiu wyżej wymienionych zadań. W szczególności pożądane są informacje, dotyczące wystawionych na sprzedaż gospodarstw rolnych, istniejącego zapotrzebowania na drobne przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, oraz na pewne kategorie rzemieślników i innego rodzaju pracowników, których brak daje się odczuwać w danej okolicy. Nadsyłane informacje winny być — o ile możliwości odrazu zaopatrzone we wszelkie bliższe szczegóły.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

III.

RUCH SŁUŻBOWY.

P. Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł st. radcę rachunkowego Michała Andruchowicza z Województwa we Lwowie do Województwa w Stanisławowie.

Pan Wojewoda przeniósł sekretarza Województwa Tadeusza Lewickiego z Starostwa w Bohorodczanach do Starostwa w Nadwórnej.

Pan Wojewoda przeniósł sekretarza Województwa Józefa Orłowicza z Starostwa w Nadwórnej do Starostwa w Bohorodczanach.

Michał Wrona, sekretarz Województwa, złożył egzamin z ustawodawstwa i postępowania administracyjnego.

Aleksander Geciów, praktykant koncepcyjny Województwa, złożył egzamin z ustawodawstwa i postępowania administracyjno-politycznego.

Pan Wojewoda przeniósł oficjała kancelaryjnego Władysława Kotasa z Starostwa w Nadwórnej do Starostwa w Stanisławowie.

P. Wojewoda przeniósł kancelistę Stanisława Bidińskiego z Starostwa w Żydaczowie do Starostwa w Nadwórnej.

Pan Wojewoda zamianował b. podoficera rachunkowego Eugenjusza Senenkę kancelistę Województwa w XI. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Województwie.

Pan Wojewoda zamianował b. urzędnika prywatnego Eugenjusza Tymieńskiego prowizorycznym kancelistą Województwa w XI. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Województwie.

IV.

KOMUNIKATY I OBWIESZCZENIA.

L. 5713/pr. Stanisławów, dnia 20. lutego 1923.
W sprawie likwidacji
powiatowego Biura
Odbudowy w Turce.

KOMUNIKAT.

Z dniem 28. lutego b. r. zostaje zlikwidowane samoistne Powiatowe Biuro Odbudowy w Turce nad Stryjem, a sprawy odbudowy tego powiatu przechodzą pod zarząd Powiatowego Biura Odbudowy w Drohobyczu, którego kierownikiem jest inż. Jan Czaczkowski.
Za Wojewodę: M. RAPPE.

Województwo Stanisławowskie.

L. 811/Ilc. Stanisławów, dnia 9. lutego 1923.
Urochomienie czasowo nie-
czynnej agencji pocztowej
w Markowcach

KOMUNIKAT.

W ślad tutejszego komunikatu z dnia 7. listopada 1922 L. 7263/Ilc (Dz. U. Województwa Nr. 25/22) zawiadamia się, że Dykcja Pocht i Telegrafów urochomiła czasowo nieczynną agencję pocztową w Markowcach, powiat Tłumacz, z dniem 1. lutego 1923, wyłączając ją wraz z całym jej okręgiem doręczeń z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Stanisławów I.

Za Wojewodę: SCHWARZ.

Województwo Stanisławowskie.

L. 952/Ilc Stanisławów, dnia 9. lutego 1923.
Ograniczenia ruchu w okręgu
Stanisławowskiej Dy-
kcji kolei państwowej
w miesiącu lutym b. r.

KOMUNIKAT.

Od dnia 1. lutego b. r. obowiązują w okręgu Dykcji Stanisławowskiej kolei państwowej następujące ograniczenia ruchu:

1) Na odcinku Jasienów Polny wyl. Granica Państwa pod Jasienowem Polnym oraz na odcinku Worochta wyl. Granica Państwa pod Woronienką wstrzymany ruch osobowy, bagażowy i towarowy.

2) Odcinek Działkowce Brettler—Szeparowce Kniaźdwór, szlaku Nadwórniańskie Przedmieście—Szejarowce Kniaźdwór Kołomyjskich kolei lokalnych jest zam-

knięty dla ruchu osobowego, bagażowego i towarowego. Naładunek własny i sąsiednich Dykcji przerwany.

3) Podaje się zarazem do wiadomości, że stacja graniczna polsko-rumuńska Grigare-Ghica-Voda (dawniej Niepołokowce) jest zamknięta dla wszystkich przesyłek tak całowagonowych jak drobnicowych loco oraz dla wszelkich przeekspedycji tych przesyłek w kierunku do Rumunii.

4) Na odcinku Borszczów—Iwanie Puste szlaku Teresin—Iwanie Puste zamknięty ogólny ruch osobowy, bagażowy i towarowy z powody zasp śnieżnych aż do odwołania.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

Województwo Stanisławowskie.

L. 7846/Ilc. Stanisławów, dnia 8. lutego 1923.
Franciszek i Antoni Jäger-
manowie — przewóz przez
Dniestr między Niezwiskami
a Łuką.

KOMUNIKAT.

Reskryptem z dnia 8. lutego 1923, L. 7846/Ilc. udzieliło Województwo Franciszkowi i Antoniemu Jägermanom konsensu wodno-prawnego na urządzenie przewozu promem w kilometry 172.6 rzeki Dniestru w ciągu drogi gminnej prowadzącej z Niezwisk do Łuki

Tymczasowy Wydział Samorządowy uchwalił udzielić wyżej wymienionym na lat pięć prawa wspólnego poboru myta od tego przewozu i ustanowił taryfę opłat według następującego wymiaru: a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 150 Mk., b) od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego i konia wierzchowego 50 Mk., c) od każdej sztuki pędzonego drobnego 20 Mk., wyjątek stanowią zwierzęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta, d) od jednej osoby wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 20 Mk., za przewóz w nocy t. j. od godziny 20 wieczór do 6 rano, pobierane będą wyższe opłaty w podwójnej wysokości.

Przy poborze powyższych opłat mytniczych mają być przestrzegane ogólne przepisy o zwolnieniu od opłat, albo zniesieniu odnośnych opłat.

Ze względu na zmiany walutowe zastrzegł Tymczasowy Wydział Samorządowy możliwość podwyższenia, względnie obniżenia opłat w miarę wzrostu lub spadku waluty, a to z końcem każdego roku kalendarzowego z mocą obowiązującą na rok następny.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

